

Energistyrelsen, den 20. maj 1999

NOTAT

Fordelingen af CO₂-udledningstilladelser.

Papiret beskriver dels det kvotefordelingsprincip, som ligger i lovforslag nr. L 235, dels forslag fra hhv. Elkraft og Elsam. Det understreges, at papiret ikke kan bruges som udgangspunkt for den endelige tildeling af udledningstilladelser. Denne vil efter lovforslaget skulle finde sted efter en høring af elproducenterne.

Lovforslagets kvotefordeling.

Efter lovforslaget tænkes kvoterne fordelt på de enkelte elproducenter med udgangspunkt i CO₂-udledningerne i 1994-98 under hensyntagen til eventuelle nye elproducenters budgetterede CO₂-udledning samt efter høring af de berørte elproducenter. Den enkelte producent – eller evt. efter ønske en sammenslutning af elproducenter – modtager hvert år en udledningstilladelse gældende for det følgende år. Anvendelse af historiske udledninger som grundlag genfindes i den amerikanske kvoteordning for svovludledning fra kraftværker.

Producenterne får herudover en mulighed for at opspare ikke brugte udledningstilladelser. Opsparingsmuligheden fordeles på samme måde som udledningstilladelserne. Både udledningstilladelser og opsparet CO₂ kan handles.

Fordelingen af kvoten forventes efter lovbetragtningerne at ske på den måde, at der – beregningsmæssigt – først reserveres en udledningstilladelse til den del af elproduktionen, der knytter sig til kraftvarme. Denne kaldes »modtrykskvoten«.

Herefter fordeles resten af kvoten i forhold til den historiske CO₂-udledning fra elproduktion uden ledsagende varmeproduktion. Denne kaldes »kondenskvoten«.

Lovforslaget opererer med en bagatelgrænse på 100.000 tons CO₂. Kraftvarmeproducenter under bagatelgrænsen får ikke udmeldt en udledningstilladelse. Deres udledning medregnes dog ved tildelingen af udledningstilladelser, således at summen af uddelte udledningstilladelser

og udledning fra anlæg under bagatelgrænsen ikke overskrider den samlede kvote.

Der åbnes i lovforslaget for, at der kan tilbageholdes en del af kvoten til nye elproducenter. Med det fremsatte ændringsforslag ændres dette til, at der ikke reserveres udledningstilladelse til nye elproducenter. Desuden er der visse beregningstekniske detaljer, der skal fastlægges, inden kvoterne kan fordeles endeligt. Her tænkes blandt andet på virkningsgrader for de enkelte elproduktionsanlæg. Selv om kvotefordelingen altså i hovedtræk fastlægges i lovforslaget, er der visse fortolkningsmuligheder. Derfor er der i lovforslaget indlagt en høring af de berørte elproducenter, førend udledningstilladelserne fordeles.

Energistyrelsen har haft en drøftelse med Elkraft og Elsam hver for sig om kvotefordelingsprincipperne. Begge har meddelt, at de har alternative forslag til, hvordan kvoterne kunne fordeles. Elkraft har skrevet til miljø- og energiministeren, og Elsam har skrevet til Energistyrelsen herom den 18. maj 1999.

Elkrafts forslag.

Elkraft mener ikke, det er rigtigt at benytte et historisk udgangspunkt. Elkraft er desuden af den opfattelse, at de får for lidt af den såkaldte »modtrykskvote«. Endvidere mener Elkraft, at de – på grund af det historiske udgangspunkt for kvoterne – straffes for miljøvenlige brændselsomlægninger, der tidligere er foretaget, f.eks. orimulsion på Asnæsværket. Endelig har Elkraft påpeget, at tildelingen af kvoter til nye producenter diskriminerer de eksisterende producenter.

Elkraft foreslår, at der tages hensyn til disse forhold, men foreslår ikke en operativ metode som alternativ. Nedenfor belyses en fortolkning af Elkrafts metode.

Elsams forslag.

Elsam mener heller ikke, det er rigtigt at benytte et historisk udgangspunkt. Elsam peger